

Dochtergroepen, beurs en emotie op de individuele keuring. Veeteelt doet uitgebreid verslag van de NRM in Zwolle. Op de volgende pagina's vindt u analyses, achtergronden en sfeerreportages.

22 Nabeschouwing NRM

24 Zwartbont jong

27 Impressie: tussen de koeien

28 Zwartbont midden

31 Impressie: beurs

32 Zwartbont oud

39 Impressie: bezoekers

40 Roodbont jong

42 Roodbont midden

44 Roodbont oud

47 NRM-nieuws

48 Dochtergroepen

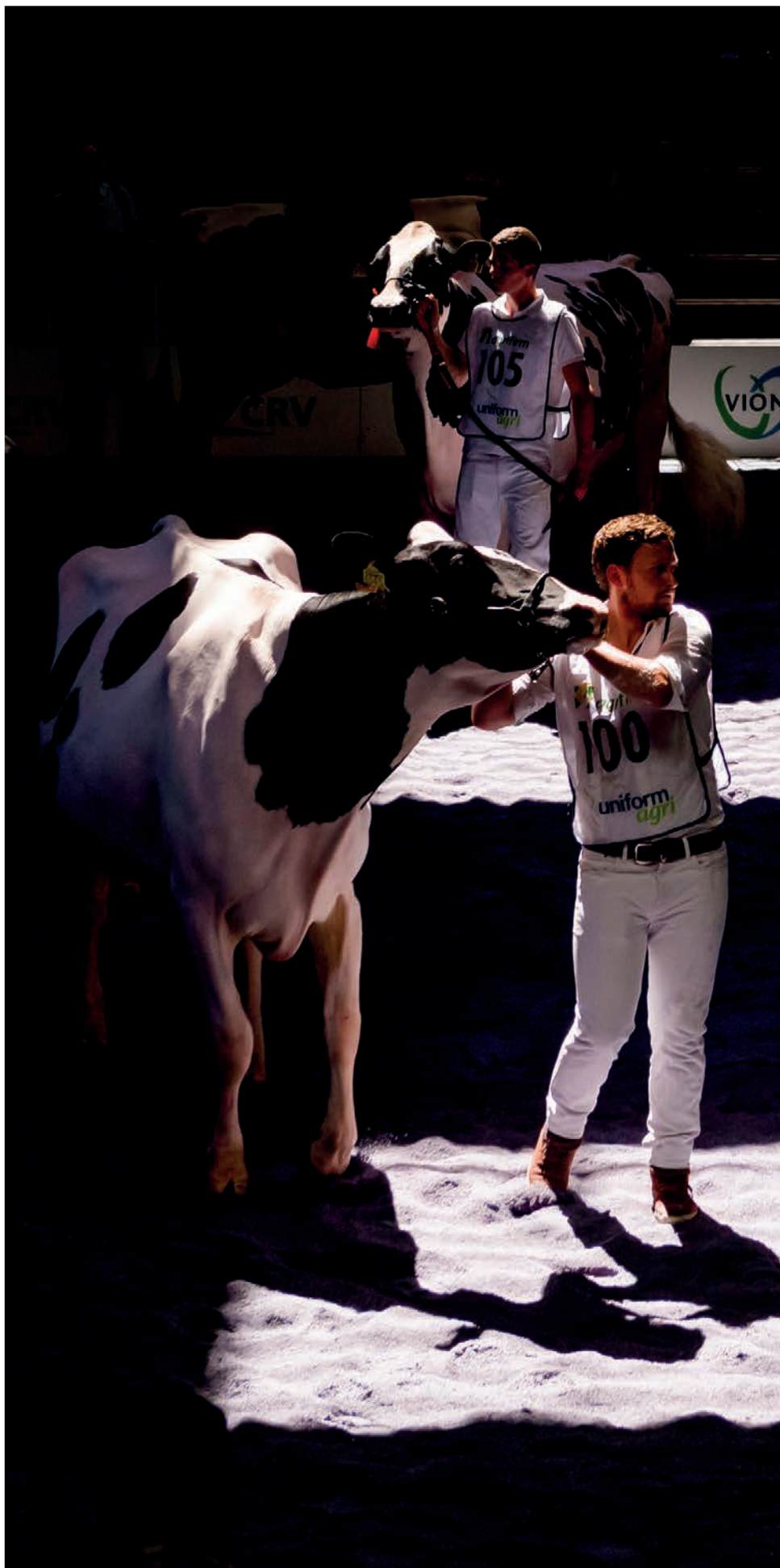
52 Honderdtonners

54 Impressie: in de ring

NRM in beeld

Wie de kampioenen, de honderdtonners en de dochtergroepen nog eens wil zien, kan beelden vinden op de Veeteeltsite.

 Foto en film op **veeteelt.nl**

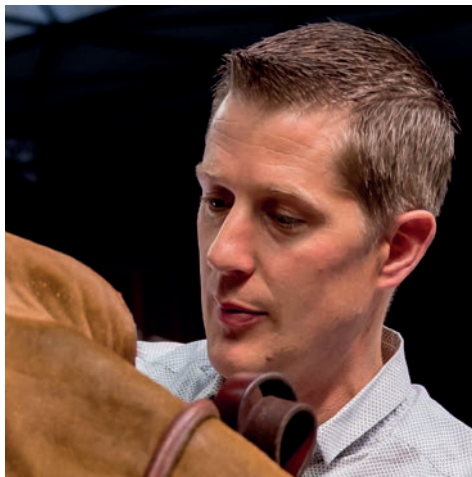

Zelfs hitte krijgt NRM-koeienfeest **niet klein**

Lachende gezichten, tranen van geluk en de warmste 29 juni ooit. Ondanks de hitte was de zestiende editie van de NRM als vanouds een waar koeienfeest. Toch zal bij de evaluatie de invulling van het programma ter discussie komen. De rubriek honderdtonners heeft zijn meerwaarde wel bewezen, maar het ontbreken van een veiling, het teruggelopen van het aantal dochtergroepen en de minder volle tribunes vragen wel om een heroverweging van de NRM-formule.

TEKST JAAP VAN DER KNAAP EN WICHERT KOOPMAN (KADER)

NRM-voorzitter Wietse Duursma: 'De NRM is een feestje dat we samen moeten maken'

Terwijl de temperatuur op de tribunes aan het eind van de zaterdagmiddag dan toch nog tot tropische waarden stijgt, kijkt Wietse Duursma, voorzitter van de NRM, enigszins opgelucht terug. 'Het was met de weersvooruitzichten aan het begin van de week best spannend', bekent hij. 'De organisatie van de

NRM is verantwoordelijk voor de veiligheid van duizenden mensen en honderden dieren. We hebben met het NRM-projectteam dan ook goed gekeken wat we konden doen om de hallen koel te houden. Gelukkig heeft het team fantastisch werk geleverd en is het mede daardoor tot vanmiddag met de hitte meegevallen.'

'Natuurlijk had de organisatie graag meer publiek gezien', reageert Duursma op de wat tegenvallende belangstelling, met name op de vrijdag. 'Maar ook deze NRM had weer alles in zich. Een geweldige sfeer, fantastische koeien, fokkers die met veel inzet en passie met hun dieren bezig zijn, verrassende winnaars en tranen van geluk. Al deze ingrediënten maken de NRM tot een geweldig feest', stelt de voorzitter. 'En vergeet niet dat een evenement als dit belangrijk is voor de uitstraling van de melkveehouderij. De zorg en de passie voor onze dieren die we hier laten zien, is onze kracht. Maar we moeten ook beseffen dat we door een groot publiek worden bekeken. Ik werd vandaag door een

buitenstaander gewezen op een aantal dieren. De associatie met diervelzijn is snel gemaakt. Als het gaat om de presentatie in de ring, zoeken we soms de randjes van de regels op. Ik denk dat we goed moeten blijven beseffen hoe dit voor het grote publiek overkomt.'

Het aantal dochtergroepen was deze editie weer kleiner dan twee jaar geleden en het lijkt er niet op dat deze trend zich vanzelf zal keren. 'We gaan met alle betrokken partijen de NRM 2019 evalueren en nadenken over het programma van de vrijdag die, met de keuring van honderdtonners, natuurlijk werd afgesloten met een fantastisch klapstuk. Volgens mij voorziet het tonen en bekijken van dieren uit de verschillende fokprogramma's nog steeds in een behoefte, net als de vakbeurs en de ruimte om elkaar te ontmoeten. Als de betrokken partijen dat ook vinden, moeten we gezamenlijk de schouders zetten onder een volwaardige invulling. De NRM is en blijft een feestje. Maar wel een feestje dat we met elkaar moeten maken.'

Niets dan lof voor de NRM-organisatie. Het speciaal uitgedachte hitteplan werkte goed en hield de warmte tot zaterdagmiddag laat uit de IJsselhallen. Daardoor bleven de gevreesde hoge temperaturen uit en konden koeien zich toch in optimale conditie presenteren. De zestiende NRM-editie werd daardoor toch weer een koeifeestje als vanouds. Uitstekend verzorgde dochtergroepen en een zeer geslaagd optreden van de honderdtonners op de vrijdag. Sfeer, emotie en veel kwaliteit in de breedte bij de individuele keuring volgden op de zaterdag. Debutanten drongen door tot de finales, de altijd enthousiaste jury Paul Hannan kwam woorden en tijd tekort bij zijn toelichting en het was beslist niet vanzelfsprekend dat EK-kandidaten vooraan stonden in de rubrieken. Het leverde een passende spanning en sfeer en dikwijls ook mooie ontlading op. Ook de beursexploitanten pakten uit met diverse acties, van vliegenmeppers, 'tattoos' tot bibberkoeien. Kortom, er viel genoeg te beleven tijdens de NRM 2019.

Opvallend veel buitenlandse gasten

Er kwamen een kleine 6000 bezoekers naar Zwolle. Dat er daarmee ruim 1000 bezoekers minder waren dan tijdens de vorige editie, viel gezien de voorspelde warmte nog mee, al duurde het vrijdag wel tot in de middag voordat de tribunes zich echt vulden. Het goed bedachte Koelplein met discussiepanel en workshops bracht helaas ook niet grote drommen jongeren naar de beursvloer.

De verminderde aandacht voor het vrijdagprogramma wordt mede veroorzaakt door het almaar afnemend aantal dochtergroepen. Met tien dochtergroepen en twee presentatiegroepen was de animo van ki-organisaties en importeurs

om het kunnen van hun stieren te tonen historisch laag. Daarentegen was juist het aantal buitenlandse bezoekers op de vrijdag opvallend groot. Alleen CRV al verwelkomde meer dan 350 mensen uit het buitenland. Ondanks de prima editie zal de NRM-organisatie bij de evaluatie zich ongetwijfeld buigen over de huidige formule. Het vrijdagprogramma heeft leemtes, omdat ook de veiling ontbrak. Toch lijkt het samenvoegen van alle NRM-onderdelen op één dag een te grote stap voor beurs, bezoekers en inzenders. De keuring op zaterdag begon weliswaar een half uur later en de pauze was lang, maar het was maar goed dat op het laatste moment werd besloten om het defilé te schrappen. De bekendmaking van de algemeen kampioenen en de kampioensborrel om vijf uur was voor velen echt te laat. Mocht het aantal dochtergroepen nog verder dalen, dan zou een vrijdagavondprogramma wellicht een idee zijn.

NRM als afleiding

Wat vooral blijft hangen van de zestiende NRM-editie, is de onbezorgdheid, de positieve sfeer onder bezoekers, beurs en inzenders. De melkveehouderij was juist afgelopen weken dagelijks in het nieuws dankzij tal van nieuwe plannen en visies waar de sector komende jaren mee te maken krijgt. Voor veel bedrijven kan dat flinke gevolgen hebben en dat maakt de toekomst ongewis en de zorgen groot. Daarom zorgde de NRM voor een welkome afleiding. De sfeer en saamhorigheid, het praten over koeien en het ontmoeten van collega's, het maakte de NRM ook dit jaar weer uniek. Dat er aan het programma gesleuteld gaat worden, lijkt evident, maar dat het tweejarig evenement nog altijd bestaansrecht heeft, heeft ook de zestiende editie wel weer bewezen. |

Blijdschap bij begeleider Steve Mc Loughlin en eigenaar Theo van Vliet na het winnen van de vaarzentitel

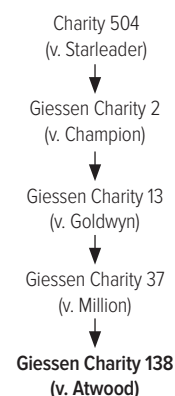

Vaarzenkampioene nazaat van **Brookview Tony Charity**

Maar liefst vier keer in de jaren tachtig won Brookview Tony Charity in hetzelfde jaar zowel de titel op de World Dairy Expo als op de Royal Winter Fair. De legendarische Charity wordt wel omschreven als een van de indrukwekkendste showkoeien ooit. Vaarzenkampioene Giessen Charity 138 is een verre nazaat van de met 97 punten ingeschreven koe. Nederland maakte al eerder kennis met de nafok van de Amerikaanse Charity. Haar achterkleindochter Charity 504 (v. Starleader) – de betovergrootmoeder van Charity 138 – won in 2004 het algemeen kampioenschap op de NRM.

Giessen Charity 138 (v. Atwood), vaarzenkampioene
Productie: 2.07 349 14.451 5,05 3,75 I.I.

Giessen Charity 138 zet zegetocht voort op NRM

Ze verpestte zelf haar optreden op het EK, aldus eigenaar Theo van Vliet. Op de NRM nam Giessen Charity 138 revanche. De Atwooddochter won na de HHH-show ook de vaarzentitel op de NRM.

TEKST INGE VAN DRIE EN WICHERT KOOPMAN (KADER)

Rustig aan beginnen was er op de NRM niet bij. Het publiek zat meteen op het puntje van de stoel. De reden? In de eerste rubriek liet het Ierse jurylid Paul Hannan *Margriet 464* als een van de eerste dieren opstellen. Eindigde de Doormandochter, op het EK nog goed voor een 1d-klassering, in de staart van haar rubriek? Het was peentjes zweten voor begeleider Wouter Bloemen en de familie De Bruin uit Giessenburg. Maar ze konden opgelucht ademhalen toen Hannan de gemakkelijk bewegende vaars in tweede instantie tóch op 1c zette. Met haar fraaie skelet verdiende *Margriet* die plek ook, ook al zag de Ier graag iets meer balans in de uier.

Een Engelse beloning

Minder streng in uier was Hannan voor *New Moore Capital Esmeralda*. De kwaliteit in de vooruier van de ruim ontwikkelde en lange *Capital* Gaindochter van de familie Withaar-Prent uit Nijveeen was niet onberispelijk, maar de Ier zag het door de vingers. Buiten kijf stond dat de rubrieksoverwinning naar

Peak Rubicon Fran zou gaan. Bettie Altenberg kreeg de in Engeland geboren Rubicondochter als beloning voor haar hulp bij het keuringsklaar maken van koeien van Yasmin Bradbury en stalde de vaars bij haar vriend Jan Geert Hoekstra in Oudkerk (zie kader op pagina 26). Weliswaar was Fran niet de grootste – ‘Dat ben ik ook niet’, grapte Hannan – maar ze was wel foutloos in bouw, mooi in balans en voorzien van een heel vast aangehechte uier. Als enige uit de jongste rubriek verdiende Fran een plek bij de laatste zes.

Uit de middelste rubriek vaarzen drongen twee dieren door tot de finale. *Groot Lambalgen Flora 413*, een Atwooddochter uit *Emeraude*, lukte dat net niet. De ondiep geuierde pupil van vof *Groot Nieuwenhuijzen* uit *Woudenberg* beschikte over een breed kruis, maar was in beenwerk een tikje minder sterk. Ze moest in haar rubriek *Cinderella* (v. *Mogul*) van de familie Prins uit Hasselt en *Bons-Holsteins Aaltje 149* (v. *Gold Chip*) van *Bons-Holsteins* uit *Ottoland* en *Rob Schouten* voor laten gaan. *Cinderella* was een ruim ontwikkelde vaars met een lange uier en een prima kruis. Maar ook haar tegenspeelster *Aaltje* was lang, voorzien van een mooie ribwelling en imponerend hoog en breed aangehechte achterkwartieren. *Aaltje* eindigde op de 1a-stek met *Cinderella* – afkomstig uit de *Giessen Cinderella*’s van Theo van Vliet – daar kort achter.

1c-plek voor EK-deelnemster Adele

Vuurwerk leverde ook de derde rubriek vaarzen op, met geresommeerde kandidaten als *Bolleholster Adele*, die op het EK haar rubriek won, en HHH-kampioene *Giessen Charity 138*. Het was tekenend voor de kwaliteit dat *Adele* in Zwolle niet verder kwam dan de 1c-positie. De *Pitbulldochter* van *Marcel* van der Eijk uit *Twisk* was zeker fraai in skelet. Ze was lang, royaal ontwikkeld en goed van kruis, maar haar achteruier miste in Zwolle de laatste hoogte. Daardoor lukte het *BML Dice*

Tabel 1 – Top drie rubrieken zwartbont jong

naam koe	vader	m. vader	eigenaar, woonplaats
jong rubriek 1 (geboren december 2016-juli 2017)			
Peak Rubicon Fran	Rubicon	Dorcy	mts. Hoekstra/B. Altenburg, Oudkerk (Fr.)
New Moore Cap. Esmeralda	Capital Gain	Numero Uno	mts. Withaar-Prent, Nijveeen (Dr.)
Margriet 464	Doorman	Brawler	vof De Bruin, Giessenburg (Z.H.)
jong rubriek 2 (geboren oktober 2016-december 2016)			
Bons-Holsteins Aaltje 149	Gold Chip	Windbrook	Bons-Holsteins, Ottoland/R. Schouten (Z.H.)
Cinderella	Mogul	Snowman	mts. A. en H. Prins-Schilder, Hasselt (Ov.)
Groot Lambalgen Flora 413	Atwood	Goldwyn	vof Groot Nieuwenhuijzen, Woudenberg (U.)
jong rubriek 3 (geboren november 2015-september 2016)			
Giessen Charity 138	Atwood	Million	Giessen Holsteins, Nieuwlande (Dr.)
BML Dice	McCoy	Starfire	comb. Meijering/Van der Haar, Den Velde (Ov.)
Bolleholster Adele	Pitbull	Reality	M. van der Eijk, Twisk (N.H.)

Alle uitslagen:

veeteelt.nl/sites/default/files/alle-rubrieken-totaal-nrm2019.pdf

Bons-Holsteins Aaltje 149 (v. *Gold Chip*), reservekampioene vaarzen
Productie: 2.00 140 4683 4,63 3,47 l.l.

Jurylid Paul Hannan wijst Peak Rubicon Fran aan als rubriekswinnaar

haar voor te blijven. De in Duitsland geboren McCoydochter van de combinatie Bert Meijering en maatschap Van der Haar uit Den Velde sprak aan in inhoud, in de lengte van de vooruier en zeker in het sterke beenwerk. Maar aanspraak maken op de 1a-positie kon Dice niet. Van meet af aan was duidelijk dat die voor Giessen Charity 138 zou zijn, de oudste vaars van de keuring. Aan de Atwooddochter van Theo van Vliet uit Nieuw-lane was allerm minst zichtbaar dat ze al ruim een jaar aan de melk was. Ze verkeerde in een fraaie keuringsconditie. Haar stijl, haar fraaie lichaamsbalans, de mooi beaderde, sterk opgehangen uier: op foutjes was Charity eigenlijk niet te betrap-pen. Hannan gebruikte superlatieven om haar te beschrijven. 'Deze vaars heeft iets speciaals. Het is zo'n vaars waar je je ogen niet vanaf kunt houden als ze de ring in komt.' De messen werden geslepen. Wie zou op de NRM de vaarzenti-tel in de wacht slepen? De jongste rubriekswinnares Fran van Bettie Altenburg kwam letterlijk en figuurlijk net een maatje

tekort en verdiende de eervolle vermelding. Aaltje dan mis-schien? De pupil van Bons en Schouten kwam ver, maar de NRM kwam voor de uitmuntend geuierde Gold Chipdochter net een tikje te vroeg. Voor haar was de reservetitel.

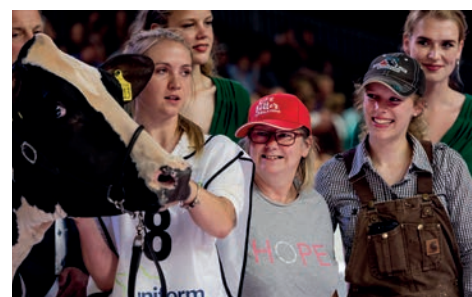
Winst voor 'De perfecte koe'

Wie goed naar het commentaar van Hannan had geluisterd in de rubriek, zal er niet van hebben opgekeken dat hij Charity als eerste aantikte in de finale. Net als op de HHH-show schreef de Drentse Atwooddochter de vaarzentitel op haar naam. Ze nam daarmee revanche voor haar ietwat teleurstel-lende optreden op het EK. 'Ze verstapte zich in Libramont net voor ze de ring in ging. In de ring liet ze zich toen niet zien; ze heeft het zelf verpest. Want het is en blijft een Charity', ver-telde Theo van Vliet, die zijn overwinning 'hartstikke mooi' vond. 'Charity wordt steeds beter en geeft nog steeds 37 kg melk per dag. Ze is voor ons de perfecte koe.' |

Een kalf als loon met een 1a als beloning

Op een baal stro achter de koeien zit Yasmin Bradbury bij te komen van de belevenissen op de NRM. De door haar gefokte vaars Peak Rubicon Fran sleepte bij de kampioenskeu-ring een eervolle vermelding in de wacht. Bradbury is speciaal voor de NRM overgeko-men uit het Engelse Derbyshire, waar ze met haar partner een melkveebedrijf beheert met 340 dieren. Een 70-tal hiervan draagt de stal-naam Peak, niet te verwarren met de naam van het fokprogramma van ki-organisatie Alta. 'Absolutely brilliant', beschrijft de 60-jarige showliefhebster het onverwachte succes. 'Ik volgde samen met Bettie vol spanning de keuring. Even dacht ik dat ze achteraan liep. Maar ze liep 1a. En toen ook nog bij de laatste zes voor het kampioenschap. Fantastisch! Ik

ben echt trots en ontzettend blij voor Bettie. Ze heeft er zo hard voor gewerkt ...' De Bettie over wie Bradbury het heeft, is Bet-tie Altenburg. De stralende eigenaar van Fran importeerde, met hulp van Bert Meijering, het dier uit Engeland. 'Ik help Yasmin wel eens om koeien klaar te maken voor shows. Toen ik anderhalf jaar geleden weer op het bedrijf was, lag daar een vaarskalfje uit Peak Dorcy Fran. Voordat ik naar huis ging, vroeg Yasmin of ik voor mijn werk een rekening wilde stu-ren of dat ik het kalf wilde hebben. Die keus was niet moeilijk. 'Ik kende de moeder en de koefamilie en ook het kalf zelf zat best in elkaar. Ik dacht: met dit kalf heb ik sowieso een dier om mee verder te fokken', legt Bettie uit, terwijl ze zich haast zich om ook haar

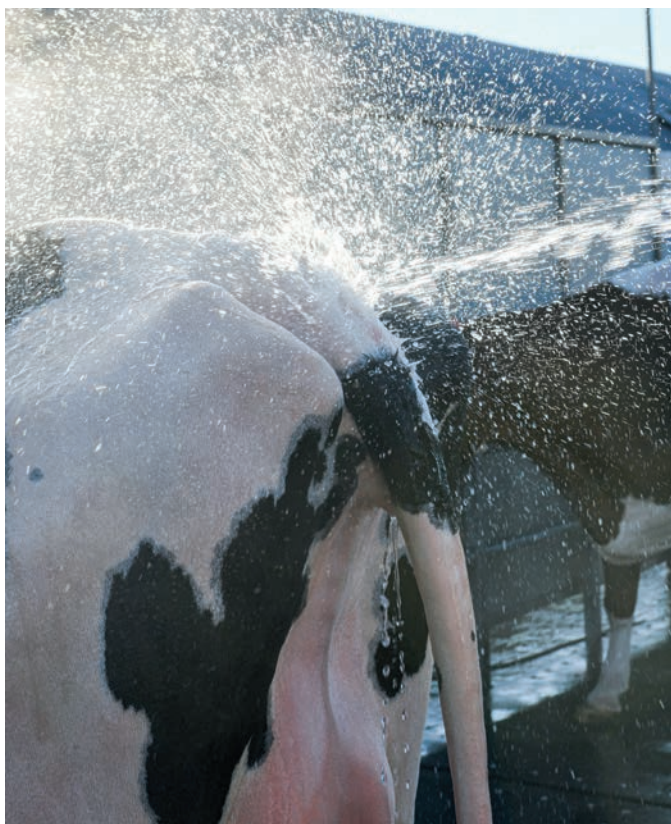
Fokker Yasmin Bradbury (midden) en eigenaar Bettie Altenburg (rechts)

vriend Jan Geert Hoekstra naar voren te trek-ken. 'Hij melkt en verzorgt Fran elke dag sa-men met zijn vader Oebele. De eer komt dus ook hun toe', benadrukt ze.

Een korte nieuwjaarsnacht **voor succes op de NRM**

Het succes moet bij Anton Dijkstra nog even landen. 'Ongelofelijk', noemt hij de eervolle vermelding voor zijn Panta D-H Attico Geertje. 'Dat ze hier tussen de zwaargewichten als derde op tal zou eindigen, is een grote verrassing', stamelt hij. Bij de voorselectie was Geertje nog even een twijfelgeval geweest en vorig weekend was ze helemaal niet fit. 'Maar vandaag vielen alle puzzelstukjes op hun plek', glundert de eigenaar. Fokkerij blijkt een grote hobby van de CRV-inseminator. 'Ik heb zelf geen bedrijf en ben dan ook heel blij met de samenwerking met de familie Hunse in Beilen waar Geertje op stal staat. Haar

moeder is de bekende Geertje 408 van de familie Verwajen uit Beilen', legt Dijkstra uit. 'Ze moest eens vanwege een spoeling op nieuwjaarsdag drie keer worden geïnsemineerd: de eerste keer om zes uur in de ochtend', herinnert hij zich. De spoeling bleek succesvol en leverde 17 embryo's op. Als dank voor de opgeofferde nachtrust kreeg Dijkstra er één cadeau en samen met de familie Hunse kocht hij er nog zes bij. 'Dat resulteerde in twee vaarskalveren. Dat een daarvan direct succes zou hebben op de NRM, is echt onvoorstelbaar', reageert de debutant. 'Geertje is een lot uit de loterij.'

Mark van der Ploeg viert de winst van Wiersma 5317 met zijn zonen

Friese Wiersma's al vaker succesvol op NRM

Het is niet zomaar een koefamilie waar middenklaskampioene Wiersma 5317 uit komt. 'Ze komt uit de bloedlijn van de oude Blackie', vertelt Mark van der Ploeg. De Friese fokker doelt op Wiersma 140 (v. Blackstar), die titels won op de HHH- en Noordshow, Nederland twee keer vertegenwoordigde op het EK in Brussel en uiteindelijk ruim 140.000 kg melk produceerde. Ook op de NRM was de familie vaker succesvol. In 1992 al greep Wiersma 78 (v. Triple Threat) de vaarzentitel. In 2008 pakte Wiersma 635 (Chief Mark x Wiersma 140) de titel in de middenklasse.

Wiersma 5317 (v. Atwood), kampioene middenklasse
Productie: 2.02 475 15.849 4,54 3,86

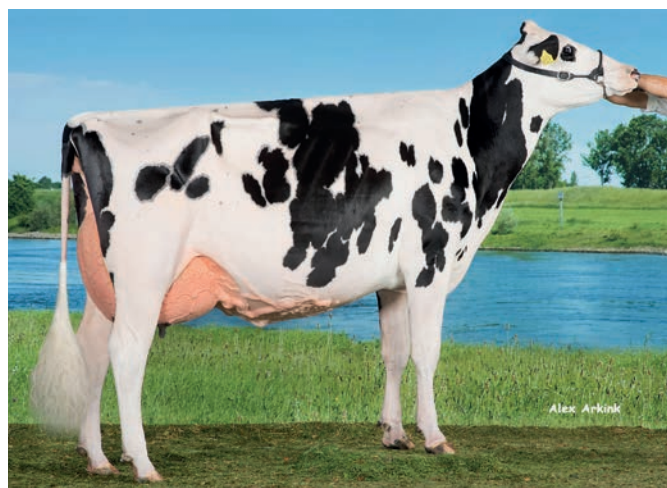
Wiersma 78
(v. Triple Threat)
↓
Wiersma 140
(v. Blackstar)
↓
Wiersma 4979
(v. Emory Derry)
↓
Wiersma 675
(v. Titanic)
↓
Wiersma 5317
(v. Atwood)

Van der Ploeg terug op nationaal niveau

Het was een verrassende ontkenning. In de loeispannende finale in de middenklasse rekende de Friese Wiersma 5317 af met haar Atwood-zus Bons-Holsteins Dikkie 193.

TEKST INGE VAN DRIE

‘Het werd weer eens een keer tijd.’ Het was de even nuchtere als opmerkelijke reactie van Mark van der Ploeg bij het omhangen van het kampioenslint bij Wiersma 5317. Want het was inderdaad al even geleden dat de Friese fokkers hun prijzenkast konden bijvullen met een op nationaal niveau gewonnen prijs. Er waren jaren dat vader Tiede en zijn zonen Mark, Grietzen en Frits van der Ploeg de ene na de andere prijs in de wacht sleepten. Maar de laatste jaren kwam daar wat de klad in. De NRM-editie van 2019 bracht daar verandering in. Toch enigszins verrassend tikte het Franse jurylid Anthony le Trionnaire Atwooddochter Wiersma als eerste aan in de finale in de middenklasse. Liefhebbers van mooie koeien kwamen ogen tekort in de middenklasse. In twee ringen tegelijk paradeerden de NRM-

Bons-Holsteins Dikkie 193 (v. Atwood), reservekampioene midden
Productie: 2.03 270 10.239 4,25 3,41

deelnemers voor de inmiddels goed gevulde tribunes langs. Meer dan eens kostte het de twee juryleden moeite om volgorde aan te brengen in de top. Zo kon de Ierse scherprechter Paul Hannan in de oudste rubriek in de middenklasse maar moeilijk kiezen tussen HC Goldchip Par (v. Gold Chip) van de familie Vries uit Nij Beets en Aftershockdochter Indiana van Schep Holsteins uit Bergambacht en Rob Schouten. Hij prees de balans en de fraai beaderde uier van Indiana. Maar Par was nog iets melktypischer en had een keer vaker gekalfd. Dat gaf voor Hannan de doorslag. Hij plaatste Par op 1a, met Indiana daar kort achter. Beide koeien verdienden wel een finaleticket. De als derde geplaatste koe in de rubriek, Bons-Holsteins Dikkie 189 van Bons-Holsteins uit Ottoland, slaagde daar niet in. De uier van de Atwooddochter was weliswaar puik aangehecht, zowel voor als achter, maar ze was even vlak in haar kruis.

Opnieuw 1a voor Van Vliet

De jongste rubriek in de middenklasse leverde geen kandidaten voor de finale op. Theo van Vliet zal er niet rouwig om geweest zijn dat het voor Giessen Cinderella 133 bleef bij een rubrieksoverwinning. De fokker uit Nieuwlande had eerder op de dag immers al de vaarzentitel zwartbont én de titel in de middenklasse bij roodbont veroverd. Voor de rubriekszege hoefde Cinderella niet al te veel moeite te doen. De royaal ontwikkelde, jeugdige Pepperdochter liet meer kracht en lengte zien dan de sterk geuierde Mogulzussen P.R. Darla van Schep Holsteins uit Bergambacht en Diena 106 van Eric Ubachs uit Epen, die achtereenvolgens op de 1b- en 1c-stek belandden. Bij Darla imponeerde vooral de hoge achteruier, terwijl Diena beschikte over een kwalitatief uiterst sterke melkklier. Voor de breed geuierde, maar iets lichtere AMVH Aldi 750 (v. Atwood) van Abbink Melkveehouderij vof uit Vriezenveen lag

Tabel 1 – Top drie rubrieken zwartbont midden

naam koe	vader	eigenaar, woonplaats
midden rubriek 4 (geboren november 2015-juli 2016)		
Giessen Cinderella 133	Pepper	Giessen Holsteins, Nieuwlande (Dr.)
P.R. Darla	Mogul	Schep Holsteins Holland bv, Bergambacht (Z.H.)
Diena 106	Mogul	E. Ubachs, Epen (L.)
midden rubriek 5 (geboren augustus 2015-november 2015)		
Bons-Holsteins Dikkie 193	Atwood	Bons-Holsteins, Ottoland/fam. Mourik/Nieuw Vredebest (Z.H.)
Double M Britny	Defiant	vof Jongsteins, Hoogblokland/J. H. H. Tjhuis (Z.H.)
AMVH Aldi 750	Atwood	Abbink melkveehouderij vof, Vriezenveen (Ov.)
midden rubriek 6 (geboren februari 2015-augustus 2015)		
Wiersma 5317	Atwood	T., G., F. en M. van der Ploeg, Warga (Fr.)
Lena 486	McCutchen	mts. A. en D. J. Aalberts, Zetten (Gld.)
Cobi 94	Lauthory	vof De Bruin, Giessenburg (Z.H.)
midden rubriek 7 (geboren juni 2014-december 2014)		
HC Goldchip Par	Gold Chip	M., S. en P. Vries, Nij Beets (Fr.)
Indiana	Aftershock	Schep Holst. Holland bv, Bergambacht/Schouten Holst.(Z.H.)
Bons-Holsteins Dikkie 189	Atwood	Bons-Holsteins, Ottoland (Z.H.)

Alle uitslagen:

veeteelt.nl/sites/default/files/alle-rubrieken-totaal-nrm2019.pdf

Double M Britny won de eervolle vermelding

de lat voor de finale ook te hoog. Dat gold eveneens voor de fraai melktypische Cobi 94 (v. Lauthority) van de familie De Bruin uit Giessenburg.

Wie mengden zich dan wel in de eindstrijd naast Wiersma, Par en Indiana? Dat was onder meer *Lena* 486. De McCutchendochter van de familie Aalberts uit Zetten vocht al in haar rubriek een fel duel uit met Wiersma. Met haar sterke bovenbouw en

mooie mix tussen kracht en melktype maakte *Lena* het Wiersma nog knap lastig. Maar uiteindelijk moest ze zich gewonnen geven en genoeg nemen met de 1b-positie achter Wiersma.

Koeien met meerdere eigenaren

De koplopers uit de tweede rubriek in de middenklasse maakten het zestal in de finale compleet. Dat waren niet de minste. Want *Double M Britny* (v. Defiant) van Cees de Jong uit Hoogblokland en Jos Tijhuis imponeerde in zijaanzicht en beschikte over een lange, ondiepe uier. Ze kreeg in haar rubriek klop van *Bons-Holsteins Dikkie 193*, ook al een koe met meerdere eigenaren. Nico en Lianne Bons delen de Atwoodochter met de familie Mourik uit Groot-Ammers en Nieuw Vredebest uit Vuren. *Dikkie* blonk uit in lengte, in hardheid in de bovenbouw en in achteruierhoogte en toonde meer melktype en beadering in de uier dan *Britny*. De ontknoping naderde. Het zou spannend worden, want de verschillen waren klein. *Britny* moest genoeg nemen met de eervolle vermelding. De echte strijd ontspon zich tussen Wiersma en *Dikkie 193*, twee koeien die op een uiterst verschillende manier op de keuring voorbereid waren. Bons prepareerde *Dikkie* tot in de puntjes, Van der Ploeg kwam pas kort voor de keuring naar Zwolle. 'Gisteravond stond ik nog op de kuilbult', zo meldde Mark laconiek.

De stijlvolle Wiersma was een koe met veel upstanding en lengte, die voorzien was van een ondiepe uier. Zeker in de rubriek liet de Friese koe zich maar lastig presenteren. Maar Hannan en Le Trionnaire maalden er niet om. Vanwege iets meer ontwikkeling, kwaliteit in bot en melktype wezen ze Wiersma aan als kampioene, met *Dikkie* als haar secondante. |

Paul Hannan kon in de oudste rubriek maar moeilijk kiezen tussen Indiana (links) en HC Goldchip Par (rechts)

Leon Veltman en Jacob Sieperda **ontmoeten** veehouders in levenden lijve

Nieuw op de lijst van standhouders van de vakbeurs was het bedrijf Fosfaatrecht.nu, een online handelsplatform voor fosfaatrechten. Als op vrijdagochtend de dochtergroepen hun rondjes door de ring maken, hebben Leon Veltman en Jacob Sieperda wel even tijd voor een praatje. 'Hier loopt precies onze doelgroep', geeft Veltman aan.

Met een animatiefilmpje en een schaal met Fryske dúmkes op de balie proberen de standhouders de aandacht van passanten te trekken. 'Wat doet de prijs van rechten?', is

de vraag die de heren het meest krijgen toegeroepen. 'Handel zullen we hier niet doen, maar zo'n vraag is wel een mooie gelegenheid om met veehouders in gesprek te komen', legt Sieperda uit.

'Bovendien is een beurs goed voor het beheer van relaties', vult Veltman zijn collega aan. 'Soms komen veehouders speciaal even langs om een hand te geven. We hebben vaak intensief contact gehad via de mail en telefoon, maar elkaar – gek genoeg – meestal nog nooit in levenden lijve ontmoet.'

Nico Bons omarmt zijn kersverse
algemeen kampioene Bons-Holsteins Ella 192

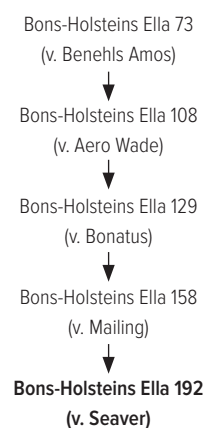

De Ella's: fraaie koeien met hoge levensproductie

Hoge levensproducties en een fraai exterieur: die eigenschappen lijken haast verankerd in de Ella's van Nico en Lianne Bons. Zo produceerde winnares Bons-Holsteins Ella 192 zelf al ruim 55.000 kg melk. Dat is nog niks vergeleken met haar moeder Bons-Holsteins Ella 158 (v. Mailing), de algemeen NRM-kampioene van 2017, die afgelopen maand de grens van 100.000 kg melk passeerde. Ook grootmoeder Bons-Holsteins Ella 129, ingeschreven met 90 punten, slechtte die grens. Nog een paar generaties daarvoor treffen we Ella 55 (v. Bill), die al in 1997 tot honderdtonner promoveerde.

*Bons-Holsteins Ella 192 (v. Seaver), algemeen kampioene
Levensproductie: 4 lact. 1400 55.618 4,33 3,66*

Ella 192 uit de schaduw van Koba 219

Ze was de gedoodverfde winnaar, maar Bons-Holsteins Koba 219 moest toezien hoe stalgenote Bons Holsteins Ella 192 er op de NRM met de seniortitel en het algemeen kampioenschap vandoor ging. Voor Nico en Lianne Bons was het de derde dagzege op rij op de NRM.

TEKST INGE VAN DRIE

Het was onmiskenbaar een imponerend gezicht. Veertien fraaie, best bewaarde koeien op rij, stuk voor stuk met een productie van meer dan 55.000 kilo melk. Wie de catalogus nog eens goed bestudeerde, zal ook onder de indruk zijn geweest van de lactatieproducties. Lijsten van 14.000 of 15.000 kg melk in 305 dagen waren beslist geen uitzondering. Het besluit van de NRM-organisatie om voor het eerst een productieklassie toe te voegen aan de individuele keuring, pakte goed uit. De jongste koe in deze rubriek was *Marlinda Matje 59*, een vijfjarige Bradnickdochter van Jan en Hanneke Ton uit De Punt met toch al ruim 58.000 kilo melk op de teller. De imposante Matje liep de kampioenskeuring net mis. Op het laatste moment passeerde *Big Emma 106* haar. De Detroitdoch-

ter van de familie Knoef uit Geesteren was een best bewaarde koe met een sterke bovenbouw en een ondiepe uier met brede achterkwartieren. Niets ten nadele van Emma, maar ze vormde geen partij voor het winnende duo in de oudste rubriek: *Bons-Holsteins Ella 192* (v. Seaver) van Nico en Lianne Bons uit Ottoland en *Drakkar Bulona* (v. Hill) van de familie Steegink uit Okkenbroek en Hullcrest Holsteins. Dat het tweetal tot de finale door zou dringen, was van meet af aan duidelijk.

Trio Goldsundochters

In de op een na oudste rubriek bij zwartbont deed Toc-Farm Goldsun goede zaken. Een trio dochters van de Italiaanse Goldwynzoon bezette de eerste drie plekken van de rubriek. De jeugdigste van het stel, *Margriet 219* van Herman en Erik van Eijl uit Groot-Ammers, moest genoegen nemen met de 1c-positie. De andere twee, *Nellie 391* van Jan-Willem Hoftijzer uit Zwartewaal en *Gerda 126* van Freek de Jong uit Montfoort, waren in ribdiepte en ribwelling aan elkaar gewaagd. Met mooie overgangen in hun lijf en een lange hals vormden ze een prachtig duo. Vanwege meer ruimte in de voorhand verwees Gerda haar halfzus naar de 1b-positie.

Het tweetal kreeg toegang tot de eindstrijd, waar ze natuurlijk ook *Bons-Holsteins Koba 219* van Bons-Holsteins en West Coast Holsteins troffen. De Lauthoritydochter had aan de hand van Gary Jones – vaste begeleider Mike Halliwell ontbrak in Zwolle – redelijk eenvoudig de zege in de jongste rubriek bij de senioren opgeëist met haar fenomenale uier en rijk gevulde middenhand. Achter Koba mocht *Hennie 237* zich enigszins verrassend opstellen. De spenen van de Aftershockdochter van Cees en Barbara de Jong uit Hoogblokland waren een tikje speels geplaatst en de ophangband was wat minder zichtbaar, al was ze wel correct van bouw en voorzien van een beter kruis dan

Tabel 1 – Top drie rubrieken zwartbont oud

naam koe	vader	eigenaar, woonplaats
oud rubriek 8 (geboren oktober 2013-mei 2014)		
Bons-Holsteins Koba 219	Lauthority	Bons-Holsteins, Ottoland/West Coast Holsteins (Z.H.)
Hennie 237	Aftershock	vof Jongsteins, Hoogblokland (Z.H.)
JK DG Esmeralda	Doorman	J. Kolff, Woudrichem/Diamond Genetics (N.Br.)
oud rubriek 9 (geboren mei 2012-september 2013)		
Gerda 126	Goldsun	F. de Jong, Montfoort (U.)
Nellie 391	Goldsun	mts. Hofijzer, Zwartewaal (Z.H.)
Margriet 219	Goldsun	fa. H. en D. van Eijl, Groot Ammers (Z.H.)
oud productieklassie rubriek 10 (geboren augustus 2009-januari 2014)		
Bons-Holsteins Ella 192	Seaver	Bons-Holsteins, Ottoland (Z.H.)
Drakkar Bulona	Hill	mts. Steegink-v.d. Berg, Okkenbroek/Hullcrest Holsteins (Ov.)
Big Emma 106	Detroit	fam. Knoef-Hendriksen, Geesteren (Ov.)

Alle uitslagen:

veeteelt.nl/sites/default/files/alle-rubrieken-totaal-nrm2019.pdf

Drakkar Bulona (v. Hill), reservekampioene senioren

Levensproductie: 4 lact. 1583 58.805 4,20 3,13

Veertien koeien met een productie van meer dan 55.000 kg melk maakten hun opwachting in de productieklasse met op kop de latere winnares Ella

de 1c-koe JK DG Esmeralda. De bekende Doormandochter uit Emeraude van Jan Kolff uit Woudrichem en Diamond Genetics etaleerde als vanouds een breed en hoog aangehechte achteruier en veel ruimte in haar brede lijf.

'Negen van tien keer wint favoriet niet'

De finale kwam in zicht, met achtereenvolgens Koba, Hennie, Nellie, Gerda, Ella en Bulona. Regerend NRM-vaarzenkampioene Koba, tot nu toe vrijwel onverslaanbaar in eigen land, was de gedoodverfde winnaar. 'Ze is toch onze favoriet, en niet alleen die van ons. Maar negen van de tien keer wint de favoriet uiteindelijk niet', zo zei Nico Bons in de maand voorafgaand aan de NRM. Zou Koba de uitzondering op de regel zijn? Ze trof in haar stalgenote *Bons-Holsteins Ella 192* en in *Drakkar Bulona* in ieder geval wel tegenstandsters van formaat. Ella straalde als nooit tevoren. Met haar stijl, de geweldige melkdruk, de fraai beaderde uier en het sterke beenwerk gaf ze al in de rubriek haar visitekaartje af. Daar kreeg ze Bulona aan haar zijde, die ook al in de vorm van haar leven verkeerde. Haar fraai gelijnde skelet en lange en brede uier baarden opzien. Begeleider Thomas Steegink zag de bui al hangen: zijn Bulona zou in de finale vast genoeg moeten nemen met de eervolle vermelding achter de twee Bons-pupillen. Maar Han-

nan en Le Trionnaire beslisten tot zijn verrassing anders: de Frans gefokte Hilddochter won in Zwolle het zilver. Steegink sprong een gat in de lucht. 'Deze had ik niet zien aankomen', zo vertelde hij na afloop.

En het goud? Dat was uiteindelijk niet voor de gedoodverfde favoriet Koba, de koe met de beste uier in de finale. Het was haar stalgenote *Bons-Holsteins Ella 192* die het kampioenslint om kreeg. 'Het is kicken om juist deze koe te zien winnen', reageerde Nico Bons. 'Ze heeft altijd in de schaduw gestaan van de Lauthority. Maar zelf ben ik fan van deze koe. Ze is een slow starter, ze is aan het begin van haar lactatie niet op haar best, maar ze heeft zoveel kracht en power.'

In de voetsporen van haar moeder

Als klap op de vuurpijl won Ella ook het algemeen kampioenschap. De Seaverdochter trad daarmee in de voetsporen van haar moeder Ella Bons-Holsteins 158 (v. Mailing), die de titel in 2017 op haar naam schreef. Voor Nico en Lianne Bons betekende het de derde dagzege op rij op de NRM, nadat ze in 2014 met *Bons-Holsteins Koba 191* (v. Jasper) hadden gewonnen. 'Mijn oud-stageboer en goede vriend Teus van Dijk heeft ook met drie verschillende koeien de NRM gewonnen', wist Nico Bons. 'Dat ik zijn prestatie nu mag evenaren, is prachtig.' |

Bons-Holsteins Koba 219 won de jongste rubriek senioren en kreeg in de eindstrijd de eervolle vermelding

Liu Hanken: ‘Fokken op voerefficiëntie spreekt veehouders in China aan’

Meer dan 350 internationale fokkerijmensen uit 35 landen waren in de week van de NRM in Nederland te gast. Een van hen was Liu Hanken uit Shanghai in China, lokaal distributeur van sperma van stieren van CRV. We treffen hem op vrijdag langs de ring. ‘Het is goed om hier te zijn en collega’s van over de hele wereld te ontmoeten’, vertelt hij enthousiast. ‘De Nederlandse fokkerijfilosofie spreekt ons erg aan. Met name als het gaat om fokken op voerefficiëntie heeft CRV een verhaal dat goed aansluit bij de wensen van

onze klanten. De kosten voor de aankoop van voer zijn in China erg hoog. Voerefficiëntie is voor veel veehouders dan ook een belangrijk kenmerk in de fokkerij’, legt de wederverkoper uit. Liu’s klanten zijn groot-schalige bedrijven met tussen de 1000 en 3000 koeien. Zij zijn vooral geïnteresseerd in sperma van stieren die hoog scoren op TPI, de Amerikaanse totaalindex. ‘Dat is een fokwaarde die ze kennen. Van NVI heeft het gros van onze klanten nog nooit gehoord’, legt hij uit.

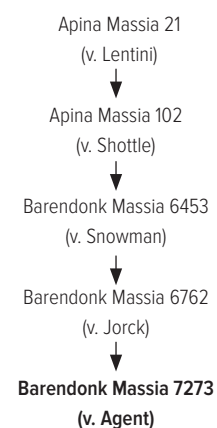
Zilver zorgt voor brede glimlach bij Marieke Albring

Barendonk Massia 7273 stamt uit de **Massia-stierenmachine**

De koefamilie achter de juniorenkampioene roodbont heeft nauwelijks introductie nodig. Met tal van stiermoeders drukt de Massiafamilie een stevig stempel op de fokkerij. Een verre voorouder van Barendonk Massia 7273 is de excellente Apina Massia 21, onder meer de moeder van de volle broers Curtis en Kairo. Meer recent leverde de familie fokstieren als Kylian, Cherokee, Camion, Colorado en Valentino, terwijl de meest actuele lichter bestaat uit namen als Meteor en Moutard. Massia 7273 is niet de eerste Massia met een nationale titel op zak. Midwolder Massia 10 ging haar in 2010 voor.

*Barendonk Massia 7273 (v. Agent), kampioene roodbont jong
Productie: 2.01 79 3505 3,21 2,78 i.l.*

Barendonk Massia 7273 player of the match

Zwartbontfokkers domineerden de keuring van de roodbonte vaarsen. De familie Hermanussen was in de finale de enige inzender met een overwegend roodbonte veestapel. Voor de vierde keer op rij legden de fokkers uit Beers beslag op NRM-eremetaal bij de junioren.

TEKST TIJMEN VAN ZESSEN

Terwijl de Oranje Leeuwinnen in Frankrijk zich klaarmaakten voor de kwartfinale van het WK voetbal, speelden de 'oranje leeuwinnen' in Zwolle drie finales op rij. De eerste finale betrof die van de roodbonte melkvaarsen. De aftrap was voor *Giessen Cecibell 10* (v. Durango), een scherpe, stijlvolle vaars met een lang kruis. Ze was in de stal van Theo van Vliet in Nieuwlande een van de drie koeien met een roodbont haarkleed. Het was een opvallend fenomeen in de juniorenfinale: vijf van de zes finalisten hadden een thuisbasis in een (oorspronkelijk) zwartbonte fokstal. Dat gold bijvoorbeeld ook voor *Twente Dairies Apple Jose 4* (v. Apple). De vaars van Harrie Tijhuis uit Hooghalen had niet de lengte van Cecibell, maar was evengoed fraai van type en stapte kordaat door de ring. Haar beenwerk was droog en mooi plat in het bot. *Barendonk Massia 7273* (v. Agent) mengde zich in de strijd met haar harde bovenbouw en evenredigheid in frame. Haar inbreng kanteelde de wedstrijd. Massia beschikte over meer macht, meer breedte in de achteruier en in het kruis. De vaars van de familie Hermanussen uit Beers – de enige finalist uit

een rode fokstal – was daarmee te sterk voor Cecibell en Jose. Massia bleef dankzij haar correcte kruisconstructie ook *Bons-Holsteins Aaltje 146* voor. De Absolutedochter van Nico en Lianne Bons uit Ottoland kwam in haar rubriek goed weg. Dankzij de diepte in haar middenhand stelde jury Danny Verstegen haar op als 1c, maar het was zeker verdedigbaar geweest om die plek toe te kennen aan *Sondeler Aukje 9347* (v. Frapant). De vaars van Jacobus Eppinga uit Sondel zou met haar vast en hoog aangehechte uier, maar zeker met haar lengte en beter gevormde kruis, een passende kandidaat in de finale zijn geweest. *Jimm. Holstein Venetië 30* (v. Absolute) ontbrak ook in de eindronde. De EK-deelnemster van John de Vries uit Boijl streelde het oog met een vast aangehechte uier en fraaie overgangen in het skelet, maar had haar lactatiestadium niet mee.

Vier op een rij

Anton en Anita Dijkstra uit Beilen debuteerden op de NRM met *Panta D-H Attico Geertje*. De Atticotelg bezorgde hun een droomdebuut met een eervolle vermelding in de einduitslag. Geertje sprak aan met de balans in haar lijf, met harmonie in middenhand en kruis. Haar goed gevormde uier zat niet zo muurvast aangehecht als die van *Drouner DH Aiko 1445* (v. Pat). Met dat handelsmerk klopte de EK-deelnemster van de familie Albring uit Drouwenersmond Geertje. Aiko was ook een geduchte concurrent voor Massia. Want de kwaliteit in haar uier trok ze door tot aan haar spijkerharde benen en fraai gewelfde ribben. Hermanussen en Albring duelleerden om het goud, voor Hermanussen werd het de vierde NRM-editie op rij dat een pupil uit zijn stal met eremetaal naar huis ging. Danny Verstegen noemde het een close finish. Waar legde hij het accent? Op de sublieme uier van Aiko, of op het beter gevormde kruis en het uitstekende beengebruik van Massia? Ja Massia, zij kwam uit de bus als 'player of the match'. I

Drouner DH Aiko 1445 (v. Pat), reservekampioene roodbont jong
Productie: 2.01 164 5667 3,94 3,29 l/l.

Tabel 1 – Top drie rubrieken roodbont jong

naam koe	vader	m. vader	eigenaar, woonplaats
jong rubriek 11 (geboren december 2016-mei 2017)			
Barendonk Massia 7273	Agent	Jorck	Barendonk Holsteins vof, Beers (N.Br.)
Giessen Cecibell 10	Durango	Pitbull	Giessen Holsteins, Nieuwlande (Dr.)
Twente Dairies Apple Jose 4	Big Apple	Savard	Twente Dairies, Hooghalen (Dr.)
jong rubriek 12 (geboren maart 2016-december 2016)			
Drouner DH Aiko 1445	Pat	Olympian	mts. H. en C. Albring, Drouwenersmond (Dr.)
Panta D-H Attico Geertje	Attico	Classic	A. Dijkstra, Beilen (Dr.)
Bons-Holsteins Aaltje 146	Absolute	Talent	Bons-Holsteins, Ottoland (Z.H.)

Alle uitslagen:

veeteelt.nl/sites/default/files/alle-rubrieken-totaal-nrm2019.pdf

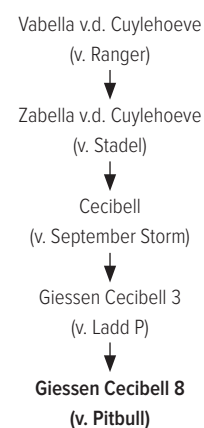
Ontroering bij Harno Koster, de begeleider van de winnende Giessen Cecibell 8

Vlaamse roots voor Giessen Cecibell 8

Zonder dat hij het zelf wist, gaf het Vlaamse jurylid Danny Verstegen de titel in de middenklasse aan een nazaat uit zijn eigen fokstal. De grootmoeder van Giessen Cecibell 8 kwam na een veiling op de Agro-Expo in Roeselare bij Theo van Vliet in Nieuwlande terecht. Daar kreeg Cecibell ruim baan om zich als keuringsvedette te ontwikkelen. Ze pakte de derde plaats in de juniorenfinale van de NRM in 2010. Een half jaar later won ze op de HHH-show wel een hoofdprijs. De September Stormdochter stamt met moeder Zabella (v. Stadel) en grootmoeder Vabella (v. Ranger) uit een bekend Vlaams keuringsgeslacht.

Giessen Cecibell 8 (v. Pitbull), kampioene middenklasse
Productie: 3.00 414 16.533 4,59 3,74

Pitbull Cecibell zet tanden in concurrentie

Theo van Vliet kreeg in Zwolle een unieke kans om voor het eerst een NRM-titel te winnen op de roodbontkeuring. De Drentse fokker heeft drie roodbonten op zijn bedrijf, waarvan er twee in actie kwamen op de NRM.

TEKST TIJMEN VAN ZESSEN

Het succes bij de junioren smaakte naar meer voor Jan, Liesbeth, Ivo en Jens Hermanussen. En waarom ook niet? De fokkers uit Beers hadden met *Barendonk Paulina 188* (v. Fraiko), de reservekampioene van 2017, een serieus ijzer in het vuur. Destijds als vaars, deze editie kwam ze met haar harde bovenbouw in de middenklasse tevoorschijn. Haar brede, hellende kruisconstructie sprak aan en dankzij een vaster aangehechte (voor)uier maakte ze direct korte metten met niemand minder dan HHH-kampioene *Heerenbrink Truus 4* (v. Apple). De klasbak van Jan en Thomas Steegink viel op de valreep buiten de finale. De volume in haar uier was een aandachtspunt, maar voor een derdekalfskoe was die uier niet te ruim. Ze droeg haar melkklier correct, met een goed verzorgde speenplaatsing en ophangband. De evenredige en diepe koe uit Okkenbroek had zeker niet misstaan in de finale.

Droomdebuut voor Boukje

Het Vlaamse jurylid Danny Verstegen roemde de imponerende Truus om haar kwaliteit, maar zijn favoriet in de sterk bezette reeks was *Giessen Cecibell 8* (v. Pitbull). Melktype was haar han-

delmerk, maar onder dat lange open skelet zat wel een vast aangehechte, brede uier. Theo van Vliet liep eerder op de dag al met haar dochter in de finale bij de junioren. Nu kreeg de fokker uit Nieuwlande een nieuwe kans om voor het eerst een titel te oogsten in de roodbontkeuring. Maar dat ging niet zonder slag of stoot. Hermanussen opende de aanval met *Barendonk Brasileria 19* (v. Dertour). Haar harde bovenbouw, droge beenwerk en hoge achteruier waren indrukwekkend, maar ze miste de diepte en openheid van Cecibell.

Boukje 180 kwam dichterbij in de buurt. De Aramdochter van de debuterende familie Visser uit Broeksterwoude had een fraaie middenhand met een chique wigvorm. De constructie van haar kruis was goed verzorgd en haar vast aangehechte, hoge achteruier idem dito. Boukje won aan sympathie: in de finale gunde Verstegen haar de eervolle vermelding, boven *Bossink Rika 631*, een stijlvolle Ladd P-dochter van Gerrit van der Kolk uit Wierden die 's morgens op 1a Boukje nog de baas was.

Beantwoorden aan fokdoel

De Twentse fokker was daarmee niet verslagen, zijn EK-vedette *Bossink Gerda 64* (v. Curtis) klopte Boukje en zou het Cecibell pas echt moeilijk maken. De evenredigheid van Gerda sprak tot de verbeelding, een krachtpatser pur sang met een fraaie welving in haar ribben. De balans tussen melktype en kracht was uitmuntend en ze beantwoordde met het gewenste spier-tje aan het roodbontfokdoel.

In dat opzicht was de Curtisdochter Cecibell zelfs de baas. Haar vast en hoog aangehechte uier en de vlotte tred maakten Gerda tot een complete koe. De extra lengte en uitstraling van Cecibell waren voor Verstegen echter doorslaggevend. Van Vliet won met haar de middenklassetitel roodbont, het reservelint was voor Gerda. |

Bossink Gerda 64 (v. Curtis), reservekampioene middenklasse
Productie: 2.01 410 12.448 4,36 3,53

Tabel 1 – Top drie rubrieken roodbont midden

naam koe	vader	m. vader	eigenaar, woonplaats
midden rubriek 13 (geboren juli 2015-mei 2016)			
Bossink Rika 631	Ladd P	Jotan	Van der Kolk melkvee vof, Wierden (Ov)
Boukje 180	Aram	Tequila	D. en A. Visser, Broeksterwoude (Fr.)
Barendonk Brasileria 19	Dertour	Classic	Barendonk Holsteins vof, Beers (N.Br.)
midden rubriek 14 (geboren juni 2014-maart 2015)			
Giessen Cecibell 8	Pitbull	Ladd P	Giessen Holsteins, Nieuwlande (Dr.)
Bossink Gerda 64	Curtis	Jotan	Van der Kolk Melkvee vof, Wierden (Ov)
Barendonk Paulina 188	Fraiko	Tequila	Barendonk Holsteins vof, Beers (N.Br.)

Alle uitslagen:

veeteelt.nl/sites/default/files/alle-rubrieken-totaal-nrm2019.pdf

*Wisconsin dochter
Twente Dairies Jose 421
neemt de leiding bij de
oudste rubriek roodbonten*

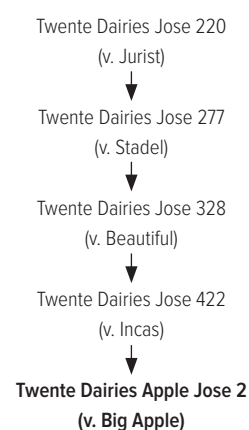

Roodbontfinale doorspekt met **genen uit Josefamilie**

Twente Dairies Apple Jose 2 is van prestigieus allooi. Haar grootmoeder Jose 328 won in 2008 het algemeen kampioenschap roodbont op de HHH-show. Op de NRM was de koefamilie goed vertegenwoordigd. Jose 2 was in gezelschap van haar eigen moeder Jose 422, maar ook Jose 421 (v. Wisconsin), goed voor de eervolle vermelding, is verwant aan de kersverse NRM-kampioene. Jose 421 is een achterkleindochter van Jose 220, de betovergrootmoeder Jose 2. Bij de junioren gaf Twente Dairies Jose 4 acte de présence, net als Jose 2, een kleindochter van Jose 328.

Twente Dairies Apple Jose 2 (v. Big Apple), kampioene oud
Productie: 4.04 345 10.431 5,04 3,93

Kamps-Hollow Altitude

drukt stempel op roodbont

De seniorenfinale roodbont barstte van de dwarsverbanden. Twee keer een duo uit dezelfde fokstal, die bovendien familie waren in de moederlijn. Aan vaderszijde waren zelfs vier van de zes finalisten elkaars bloedverwant.

TEKST TIJMEN VAN ZESSEN

In de voorbeschouwing van de NRM kwam het al ter sprake: de invloed van Kamps-Hollow Altitude was groot bij de roodbontkeuring. In de seniorenfinale werd haar impact alleen maar sterker. De Amerikaanse fokkoe uit de August-familie liet bij vier van de zes koeien haar sporen na. Nota bene met vier verschillende stieren: drie zonen (Advent, Jotan en Acme) en een kleinzoon (Big Apple).

Big Appledochter *Twente Dairies Apple Jose 2* was in Zwolle de jongste finaliste. De vijfjarige koe van Harrie Tijhuis uit Hooghalen etaleerde een harmonieus frame dat voorzien was van een sterke, vast aangehechte uier. Ze was een tikje vlak in kruisligging, maar dat werd haar vergeven. Dankzij een sterkere ophangband rekende ze af met *Leechiem Lieuwkje 280* (v. Acme), een koe van de familie Hoekstra uit Oldeboorn, die vooral aansprak vanwege haar fraaie type. Daarmee was ze in haar rubriek te sterk geweest voor *Bossink Miranda 113*, een Incastelg uit de stal van Gerrit van der Kolk uit Wierden. De krachtpatser droeg een vast en hoog aangehechte uier en was de tiende koe die bij Van der Kolk de status excellent behaalde. De vijfdekalfs Jotandochter *Future Dream H. Rosie* wist de finale met speels gemak te bereiken. Ze mengde zich in de strijd met

glasharde benen, een hoge achteruier en prachtige upstanding in haar langgerekte lijf. Rosie won voor Jacob Wijnker en Ina van Ark uit Avenhorn in 2017 al eens een HHH-titel. Nu deed de klasbak twintig dagen na haar kalfdatum opnieuw een serieuze gooi naar de prijzen.

Staat van dienst

Rosie en Jose kregen beide tegenstand uit eigen stal, zelfs uit eigen familie. De zwaarste slag leverden ze met *Twente Dairies Jose 421* (v. Wisconsin). Jose 421 manifesteerde zich als een spijkerharde koe met een zeer hoog en vast aangehechte uier. Haar sterke beenwerk en harmonische kruisconstructie waren al doorslaggevend geweest in het duel met de moeder van Rosie.

Zeedieker Roseanna (v. Advent) had een grote staat van dienst met haar HHH-titels in 2014 en 2016. De fraaie overgangen in haar skelet en haar harde bovenbouw waren serieuze wapenfeiten. Ze wist er bijvoorbeeld Deucedochter *Bieuw Lenora 25* mee te neutraliseren, een stijlvolle koe van Schep Holsteins Friesland uit Zandhuizen, net als de voormalig NRM-kampioene *Merwehoeve Alana 5* (v. Amor) van Merwehoeve de Groot uit Herwijnen. Alana imponeerde als vanouds met veel vermogen in haar middenhand.

Een brug te ver

Jose 421 schudde Roseanna, Lenora en Alana van zich af, maar die slag met Rosie en Jose 2 was een brug te ver. De Vlaamse jury Danny Verstegen kon er niet omheen: de sublieme uiers van het duo en de finesse in hun beenwerk maakten het verschil. De eervolle vermelding was voor Jose 421, de reservetitel voor Rosie en het hoogste podium voor Jose 2. 'Zij speelt met het publiek, stapt fier door de ring en heeft een nóg betere uier dan de reservekampioene', oordeelde Verstegen. |

Future Dream H. Rosie (v. Jotan), reservekampioene roodbont oud
Productie: 5.07 498 15.991 4,33 3,26

Tabel 1 – Top drie rubrieken roodbont oud

naam koe	vader	m. vader	eigenaar, woonplaats
oud rubriek 15 (geboren september 2011-maart 2014)			
Twente Dairies Apple Jose 2	Big Apple	Incas	Twente Dairies, Hooghalen (Dr.)
Future Dream H. Rosie	Jotan	Advent	J. Wijnker, Avenhorn (N.H.)
Leechiem Lieuwkje 280	Acme	Rona	L. W. Hoekstra, Oldeboorn (Fr.)
oud productieklasse rubriek 16 (geboren oktober 2006-september 2012)			
Twente Dairies Jose 421	Wisconsin	Tribute	Twente Dairies, Hooghalen (Dr.)
Zeederker Roseanna Red	Advent	Sept. Storm	J. Wijnker, Avenhorn (N.H.)
Bieuw Lenora 25	Deuce	Talent	Schep Holsteins Friesland bv, Zandhuizen (Fr.)

Alle uitslagen:

veeteelt.nl/sites/default/files/alle-rubrieken-totaal-nrm2019.pdf

Familie Versluis bedankt in laatste NRM-blog organisatie voor hittemaatregelen

Ze kregen diverse reacties op de negen weblogs die de familie Versluis afgelopen weken schreef over hun voorbereidingen op deelname aan de NRM. Ook via foto's en filmpjes werd al het werk op de site van Veeteelt in beeld gebracht.

De twee NRM-vaarzen eindigden uiteindelijk iets na het midden van de rubriek, maar dat ze mee konden doen, omschrijft Tineke Versluis als een prachtig avontuur. In de laatste weblog beschrijft ze in haar eigen stijl de nervositeit kort voor de keuring, de gezelligheid van 'balierij 17' en dankt ze de organisatie die er alles aan deed om de hitte buiten de deur te houden.

De vaarzen zijn weer veilig thuisgekomen en er wordt alweer uitgekeken naar een volgende keuringdeelname.

Joost Versluis met De Witboom Nellie 616 in de ring

Bloesemkoe en koninklijke aai winnen covercompetitie

De fleurige plaat van een zwartbonte koe in een bloemrijke boomgaard uit 2005 en de legendarische foto van de koninklijke aai voor de NRM-kampwioene van 2006 zijn de winnaars geworden van de covercompetitie van Veeteelt.

Naar aanleiding van het 35-jarig bestaan van het vakblad was rondom de NRM een verkiezing van de mooiste voorplaat georganiseerd. De wand met 35 covers was op de beurs een echte aandachtstrekker en bijna 400 bezoekers brachten hun stem uit. Zij kozen voor de voorplaat van 2005. Ook via Facebook kwamen 120 stemmen binnen. Hier was de foto met koningin Beatrix de winnende plaat.

Tijdens het Toekomstdebat gingen voormannen van vier coöperaties in debat met jonge veehouders

Huib Jan Krasenberg: 'Coöperatie is helemaal van deze tijd'

'De coöperatie is heel populair. Bij de Nationale Coöperatieve Raad melden zich de laatste tijd weer veel nieuwe leden. Ook voor jonge veehouders hebben coöperaties nog steeds meerwaarde.'

Dit stelde Ruud Huirne tijdens het Toekomstdebat op de NRM. De speciaal adviseur en voormalig directeur Food en Agri bij Rabobank, ging tijdens de middagpauze op het Koelplein in gesprek met Frans Keurentjes, voorzitter van FrieslandCampina, Gerben Smeek, lid van de raad van commissarissen van Agrifirm, en Huib Jan Krasenberg, operationeel directeur van CRV. Het debat werd geleid door Marije Klever, portefeuillehouder melkveehouderij in het hoofdbestuur van het NAJK.

De voormannen gaven aan dat de coöperaties bewust investeren in het contact met jonge ondernemers, maar dat dit niet altijd

eenvoudig is. 'Coöperaties hebben misschien niet een hip imago, maar ze bieden boeren wel de kans om nieuwe ontwikkelingen zelf op te pakken en in eigen hand te houden', betoogde Krasenberg. 'Daarmee zijn ze helemaal van deze tijd.'

De vijftigers op het podium hadden allen ooit te maken gehad met de beslissing om wel of niet het ouderlijk bedrijf over te nemen, net als de jonge boeren die zich mengden in het debat. 'Ik snap de twijfel van jonge boeren, maar ook toen wij voor de keuze stonden om wel of niet boer te worden, had de sector te maken met veel veranderingen en uitdagingen', riep Keurentjes in herinnering. 'Er zullen altijd ondernemers zijn die op zoek gaan naar oplossingen. Voor jonge melkveehouders die mee willen gaan in veranderingen, is er binnen de coöperatie nog steeds een goede toekomst.'

*De dochtergroep van Delta Fun P opende sterk.
De goede achteruiers waren zijn handelsmerk*

Jan Poppe: 'Ik herken in de dochters veel van de koefamilie'

Vanaf de tribune volgde Jan Poppe uit het buurtschap Herfte bij Zwolle de verrichtingen van de dochters van de door hem gefokte stier Poppe Ferdi. En hij genoot van de belangstelling voor de dieren op stand. 'Natuurlijk is dit hartstikke mooi. We hebben al meerdere stieren geleverd aan ki-organisaties in binnen- en buitenland, maar nog nooit liep er van een van onze stieren een groep op de NRM', vertelt hij. 'Ik ben trots op de goede groep. Ik herken in de dochters veel kwaliteiten van de koefamilie achter de stier', aldus de fokker, die zijn teleurstelling uitspreekt over het beperkte aantal dochtergroepen in het programma. 'Ook wij werken volop met jonge dieren met hoge genoomfokwaarden. Maar toch wil ik af en toe kunnen zien hoe een stier fokt en daarvoor blijven demonstraties van dochtergroepen een mooie gelegenheid. Ferdi heeft vandaag in ieder geval laten zien wat hij kan. Ik hoop aan de nabetaling uit de spermaverkoop nog een beetje vakantiegeld over te houden. Misschien zitten er na vandaag wel een paar dagen extra in.'

Uniforme groepen met divers verervingspatroon

De ene stier is de andere niet. Dat bleek maar weer eens overduidelijk tijdens de presentatie van de dochtergroepen op de NRM. Meer dan de fokwaarden deden vermoeden was er diversiteit in de uniform samengestelde groepen. Hiermee behouden dochtergroepen hun meerwaarde. Malki, Rocky en MVP onderscheidden zich positief.

TEKST FLORUS PELLIKAAN EN WICHERT KOOPMAN (KADER)

De matige publieke belangstelling tijdens de eerste NRM-dag is ongetwijfeld opnieuw voer voor discussie over het nut van het tonen van dochtergroepen. Maar wat was er eerst, de kip of het ei? Twee edities geleden kregen bezoekers nog maar liefst 23 dochtergroepen voorgeschoteld en was het zeker de moeite om naar Zwolle af te reizen. Inmiddels is het aantal gedaald tot zo ongeveer het minimale aantal van tien stuks op een volledige keuringsdag. Lof voor de vijf ki-organisaties die de fokkerijtraditie van de NRM in stand hielden en gelet op de uniforme dochtergroepen daar ook nog eens hun uiterste best voor hadden gedaan.

Het was ook zeker niet voor niets. Want wie ondanks het hete weer in de NRM-week, wat altijd extra werk geeft en meer energie kost, toch de moeite had genomen naar Zwolle te komen, zag een goed, divers aanbod. Diegene ontdekte eigenschappen als balans, jeugd, botkwaliteit, stijl en uierkwaliteit, die zich nu eenmaal moeilijk in fokwaarden laten vangen. Dat wil niet zeggen dat fokkerij tegenwoordig niet snel gaat en dat daarom alle informatiebronnen even welkom zijn.

Tegenpolen Finder en Ferdi

Een mooi voorbeeld van snelle fokkerij was de jongste stier die met een collectie dochters de NRM opende: *Bouw Finder*. Zijn vader Balisto showde twee jaar geleden een verdienstelijke jonge vaarzengroep. Op dat moment waren de dochters van Finder die nu tijdens deze NRM aantraden, dus al geboren. Finder was als voormalig genoomlijstaanvoerder veel gebruikt, waardoor hij afgelopen april direct met meer dan 200 dochters in zijn dochterfokwaarde debuteerde.

De door CRV getoonde Findercollectie in Zwolle liet zich omschrijven als stuk voor stuk ruim ontwikkelde, lange vaarzen met veel jeugd en toch al voldoende kracht in het skelet. De verse vaarzen lieten een fitte indruk achter en stapten prima op wat krommer, droog beenwerk. Op papier is de uier met 112 het sterkste punt wat exterieur betreft. De melkklieren waren ook ondiep en voldoende hoog aangehecht, maar het ontbrak de Finders wat aan capaciteit in achteruier en de voorspenen waren soms speels geplaatst. Het wekte nieuwsgierigheid naar hoe de dieren zich zullen ontwikkelen.

Over diversiteit in groepen gesproken, die kwam bij de eerste

twee collecties van de dag al direct ten volle in beeld. Want uit heel ander hout gesneden waren de dochters van *Poppe Ferdi*. Ook zijn vader Boss trad tijdens de NRM van 2017 met een collectie aan en hij deed dat verdienstelijk. Door de combinatie met de sterk gebouwde Fienchenlijn van familie Poppe uit Zwolle is kracht ook het handelsmerk van KI Kampens Ferdi geworden. Zijn dochters toonden al veel capaciteit door met name een diepe ribbenpartij. Binnen de framebouw was de kruisconstructie een sterk punt en de steile schouderpartij een aandachtspunt bij het gebruik van de stier. Een sterke ophangband zorgde

De Malkidochtters waren fraai uitgebalanceerd en lang geuierd

Sterk gebouwde dochters van Rocky beschikten over krachtig beenwerk

voor een goede kwartierverdeling in de uiers, die wat royaal waren, maar wel pasten bij de iets volwassen ogende vaarzen. Het kwaliteitsrijke beenwerk werd prima gebruikt.

Brede Repairman of complete MVP

Als het om kracht in dieren gaat, kan VVH Repairman direct aansluiten. De Maikzoon en verre nazaat van de vermaarde Delliafamilie, waar ook Durham en Damion uit stammen, heeft veel meegekregen van zijn vader. De vererver van KI Samen, gefokt door familie Van Veelen uit Biddinghuizen, deed zijn naam eer aan en kan omschreven worden als een stier die koeien met te weinig kracht met een paring 'repareert'.

Zijn dochters waren zonder uitzondering ruim behangen koeien met imponerende brede voorhanden. In gebruik moet hij wel echt als compensatiestier gebruikt worden om te lompe dieren te voorkomen. Hij vormt hierdoor wel een prima holsteinalternatief voor kruisen met andere rassen. De Repairmans hadden iets royale, maar wel voldoende vast aangehechte uiers met lange spenen. Ze stapten met overtuiging door de ring op beenwerk met wat meer hoek dan gemiddeld.

Een veel minder extreem, maar juist heel compleet verervingpatroon bleek de kracht van de van origine Amerikaanse vererver *Seagull-Bay MVP*, geïmporteerd door Heemskerk. De Mogulzoon is een halfbroer van de bekende voormalige TPI-leider Supersire. MVP's moeder Ammon-Peachey Shauna heeft ook wat van dat complete verervingpatroon, want naast goed fokkende genoottopper was ze ook met 92 punten ingeschreven. De dochtergroep van MVP opende sterk en was goed samengesteld. De niet extreem melkrijke vaarzen waren gemiddeld ontwikkeld en sterk gebouwd met een prima bovenbouw. De ondiepe uiers lieten een mooie lengte en fraaie beadering zien. Ook de stap was met overtuiging. De aandachtspunten bij het gebruik lijken uiterlijke melkrijkheid en voldoende hoogtemaat te zijn.

Balansrijke Malki's, sterke Rocky's

Het beste optreden van de dag was zonder enige twijfel dat van de stier *Big Malki* van KI Samen. Vriend en vijand kon niet anders dan erkennen dat het zeer uniforme, gitzwarte zestel van

de Maikzoon tot de verbeelding sprak. Twee jaar geleden debuteerde Malki op de NRM met een uniforme groep goed geuierde, niet al te grote, iets gesloten vaarzen.

Groot waren de Malki's nog steeds niet, maar als meerderekalfsdieren waren ze wel 'gebroken' en doorontwikkeld tot koeien die melktype, kracht en raskwaliteit alle zes op dezelfde indrukwekkende wijze combineerden. Onder de uitgebalanceerde frames waren de brede en lange uiers vierkant opgehangen en voorzien van een goede ophangband. De uniforme Malkidochters hadden veel kwaliteit in de benen en veerden wat door in de koten. Melksnelheid blijft met 88 nog altijd een punt van aandacht bij het gebruik van Malki.

Een sterk optreden was er ook voor *Bouw Rocky*. De oudere oom van Bouw Finder, eveneens gefokt door Jan Bouw uit Putten, stamt ook uit de Ralma Juror Faithfamilie, waar eerder bijvoorbeeld Cricket uit voortkwam. De dochters van CRV's Rocky varieerden van vaars tot derdekalfs en toch ging dat niet ten koste van de uniformiteit. Ze lieten namelijk zien goed uitgegroeid te zijn of die potentie zonder twijfel te hebben. De dieren waren niet groot, maar wel sterk gebouwd met een krachtige bovenbouw. Lang en vast aangehecht waren de uiers en ook nog eens voorzien van een fraaie textuur. Niet verwonderlijk dus dat Rocky door zijn complete verervingspatroon op alle onderdelen maar liefst 1111 dagen levensduur scoort.

Jotani en Fun verrassen niet

Liefhebbers van de roodbonte kleurslag van het holsteinras kwamen er tijdens de demonstratie wat bekaaid vanaf. Slechts twee van de tien stieren met een dochtergroep droeg het rode haarkleed en ook stieren met de roodbontfactor ontbraken. Geen nieuwkomers ook bij rood, alleen optredens van 'good old' *Delta Fun P* en *Jotani*, die beide al eens een dochtergroep op Nederlandse bodem hadden getoond. De groep van Fun P opende nu bijzonder sterk met een heel fraaitypische, spijkerharde koe met een imponerend brede uier. Het was een koe die zonder twijfel kon deelnemen aan de individuele keuring een dag later. Het lastige bij zo'n kopkoe is de uniformiteit in de groep. Het tweede en derde dier konden de stijl van de kopkoe nog wel aardig volgen, maar daarna maakte de groep een switch naar wat grovere, meer bespierde dieren. Uniform waren wel de hellende kruizen en de fraaie uiers: kwaliteitsrijk en breed en hoog opgehangen. De benen wisselden wat in fijnheid van bot, maar werden vlot goed gebruikt. Op keuringsgebied kan Fun, zeker gelet op de eerste koe, wat toevoegen.

Als absolute exterieurkoploper van Nederland bij roodbont met 118 voor totaal exterieur wekt een dochtergroep van Jotani natuurlijk altijd de aandacht. Ook dit keer liet de vererver van KI Kampen weer ruim ontwikkelde dieren zien, die niet tot in detail waren afgewerkt, maar wel stuk voor stuk voorzien waren van een breed en hellend kruis. Het was de groep met veruit de beste benen van de dag, de stap wat parallel en ruim op hard beenwerk. De uiers van de meerderekalfsdieren waren kwaliteitsrijk, maar niet allemaal even hoog en lang aangehecht als je van een topexterieurvererver eigenlijk mag verwachten.

Stijlvolle Fitz en melkrijke Nirvana

Om de dochtergroependemonstratie nog maar eens wat breder te trekken zorgde *Toc-Farm Fitz* van Semex voor de inbreng van stijlvolle dieren. De Doormanzoon had tijdens de HHH-show afgelopen december ook al een dochtergroep laten zien. Mede door wat pech binnen de 'wedstrijdselectie' voor de NRM had de groep nu moeite om het niveau van december te evenaren. Wat de in gewicht wisselende Fitzdochters andermaal wel onderstreepten, is dat ze probleemloos veel melk kunnen produce-

Brede, hellende kruizen en vooral beste benen voor de Jotanidochters

De Fitzdochters waren stijlvol, vooral in het front en voorzien van ondiepe uiers

De groep van Seagull-Bay MVP bestond uit heel complete, normaal ontwikkelde dieren met prima uiers

ren en daarnaast ook nog eens een stijlvolle keuringskoe kunnen zijn. Met name het front van de dieren sprak aan door een fraaie upstanding en een harmonische overgang van schouder naar middenhand. De kruisconstructie bleek daartegenover wel een duidelijk aandachtspunt te zijn. De uiers van de hoogproductieve vaarzen waren ondiep en vierkant vast aangehecht. De benen wisselden iets qua stand, maar waren beter dan de 102 fokwaarde deed vermoeden.

Van heel andere makelij waren de dochters van *De-Su 11620 Nirvana*. De tweede Mogulzoon van Heemskerk werd vertegenwoordigd door ruim ontwikkelde dieren, die met hun lange

nekken en lange frames veel melk uitstraalden. De groep opende met een zware koe en dat verliep richting wat rankere koeien aan het einde van de collectie. Toch lieten ze allemaal zien de melkproductievererving van ruim 1600 kilo prima aan te kunnen, ook in de uiers, die zeker niet diep waren en waarvan de achteruiers een prima aanhechting toonden. Het beenwerk had wat bovengemiddelde vering in de koten, maar leek in de ring prima bruikbaar.

En zo had de dochtergroependemo van de NRM voor iedere boer en voor iedere koe wat wils. Een spreiding die 'in levenden lijve' extra goed te zien was. Nu maar hopen dat deze nuttige informatie in de toekomst blijft. |

Uitgegroeide, functionele dieren in themagroepen

Naast de dochtergroepen toonde fokkerijorganisatie CRV tijdens de NRM ook nog twee themagroepen. Allereerst betrad net als tijdens de vorige editie een groep elite-donoren de ring die allemaal als pink benut waren binnen het fokprogramma van CRV. De groep bestond onder andere uit de moeder van Barendonk Prestige en een familielid van Bouw Finder en Bouw Rocky. De collectie liet zich omschrijven als normaal ontwikkelde dieren met een aansprekende melkrijkheid, die niet de meeste stijl hadden, maar wel beschikten over functionele uiers en benen.

De tweede themagroep was die van bewezen koeien met hoge gehalten. De dochters van diverse stieren hadden allemaal minimaal drie keer gekalfd en een eiwitgehalte van 3,50 tot 4,00 procent. De groep opende sterk met een dier dat ook aan de individuele keuring meedeed en bestond vervolgens uit functioneel gebouwde koeien met een prima bovenbouw.

Een van de themagroepen bestond uit bewezen koeien met hoge gehalten

Een en al lof voor dames Janet en Cobra

De honderdtonners werden één voor één letterlijk in het zonnetje gezet

Winst Janet een **complete verrassing**

‘Vannacht liep ze nog lekker buiten. Daar voelt ze zich op haar best.’ Jan Wiltink uit Nijbroek is er eigenlijk nog wat beduusd van dat juist zijn Welberger Janet 347 is uitgekozen tot fraaiste honderdtonner. ‘Ze is nog wel jeugdig voor haar leeftijd, maar er zijn koeien in deze rubriek die meer capaciteit bezitten’, zo vertelt Wiltink.

Janet is volgens Wiltink een laatbloeiër, maar zal de tien ton vet en eiwit niet vol maken. ‘Daarvoor zijn haar gehalten te laag en zou ze zeker twintig jaar moeten worden. Dat lijkt me wel erg optimistisch. Maar we hebben haar wel weer gewoon geïnsemineerd hoor.’

Beoogd bedrijfsopvolger Robert Kuiper bracht Janet voor in de ring. ‘Ik heb haar geschoren en vanmorgen hier in Zwolle gewassen. Daarna moest ik nog een examen bodemkunde doen in Dronten en toen ben ik weer snel hiernaartoe gereden om haar in de ring te tonen. Mooi dat het allemaal zo uitpakt. Het is echt een bijzondere ervaring.’

Jan Wiltink en Robert Kuiper met de winnende Janet

Een van de hoogtepunten op de NRM was de rubriek met honderdtonners. Janet en Coba wonnen, maar het tonen van zoveel honderdtonners, die ook nog eens kwalitatief sterk waren, maakte indruk. Het enthousiasme van publiek en jury motiveert om van de keuring van honderdtonners een vast onderdeel te maken.

TEKST JAAP VAN DER KNAAP

Ladies.' Het Ierse jurylid Paul Hannan gebruikte het Engelse woord voor dames heel bewust toen hij de koeien die deelnamen aan de rubriek met honderdtonners beschreef. Vol eerbied bekeken hij en zijn collega's Danny Verstegen en Anthony le Trionnaire de groep koeien met de hoge levensproducties, die duidelijk nog niet aan het eind van hun carrière waren. Hannan was dan ook zicht- én hoorbaar onder de indruk. 'Kijk toch eens: dit is toch waar het holsteinras voor staat: koeien die oud kunnen worden en een hoge levensproductie weten te realiseren.'

In de ring stonden negentien honderdtonners opgesteld, die het publiek in de namiddag van vrijdag geboeid op de tribune hielden. Eén voor één werden de koeien gepresenteerd door de speakers die anekdotes konden melden over deze 'eigenzinnige koeien' of 'knuffelkoeien'.

Drie Shottledochters in de finale

Holbra Hillie 20 (v. Alta Spot) van de familie Holmer uit Laren was met tien jaar een van de jongste honderdtonners. Hillie had voor een productie van meer 100.000 kg melk nog een opmerkelijk sterke en hoog opgehangen uier en ook haar jeugdige frame zorgde ervoor dat ze een van de vijf finalisten mocht zijn.

Ook de puntgave *Big Boukje 265* van de familie Knoef uit Geesteren mocht een stapje naar voren doen. Natuurlijk kon Knoef niet ontbreken in Zwolle: met 77 honderdtonners heeft hij het bedrijf met de meeste 100.000 kg-koeien van Nederland. Boukje is nog altijd een krachtige en sterke koe, die nog jaren mee lijkt te kunnen, en ze had via vader Shottle meerdere halfzus-sen in de ring. De volle zusjes *Oelhorst Coba 35* en *Oelhorst Coba 96* bijvoorbeeld. Beide stamden ze uit *Oelhorst Coba 762* (v. Lord Lily) van de familie Luttikhedde. Luttikhedde was met vijf honderdtonners, allemaal uit de Cobafamilie, naar Zwolle afgereisd. Daarvan maakte zeker *Coba 96* met haar huidige dagproductie van 55 kg melk als twaalfjarige koe nog altijd veel indruk. Haar levensproductie reikte al tot 135.000 kg melk en dat lijkt nog lang niet het eindstation. Haar zus *Coba 35* was twee jaar ouder en leek onverwoestbaar in frame en beenwerk. In tien lactaties gaf zij al 137.000 kg melk. *Coba 35* kreeg uiteindelijk de reservetitel, omdat de eerste plaats weggelegd was voor de vijftienjarige *Welberger Janet 347*.

Tabel 1 – De finalisten van de rubriek honderdtonners

naam	afstamming	eigenaar, woonplaats
Welberger Janet 347	Stadel x Lima	melkveebedrijf Wiltink, Nijbroek (Gld.)
Oelhorst Coba 35	Shottle x Lord Lily	melkveebedr. Oelhorst, Ambt Delden (Ov.)
Holbra Hillie 20	Alta Spot x Brock	mts. G. en A. Holmer, Laren (Gld.)
Big Boukje 265	Shottle x Dustin	fam. Knoef, Geesteren (Ov.)
Oelhorst Coba 96	Shottle x Lord Lily	melkveebedr. Oelhorst, Ambt Delden (Ov.)

van de familie Wiltink uit Nijbroek. Haar elf afkalvingen hadden geresulteerd in dertien kalfjes. Dat feit en haar nog altijd jeugdige voorkomen waren voor de jury de belangrijkste redenen om haar aan te wijzen als kampioene.

Energie van honderdtonnerrubriek

Natuurlijk was het mooi dat er twee winnaars werden aangewezen – andere keuzes waren ook te verdedigen geweest – maar het tonen van de honderdtonners was ook een signaal naar de kritische maatschappij en een motivatie voor de melkveehouders zelf, zo stelde melkveehouder Gjalt Mulder, die de prijzen namens FrieslandCampina uitreikte.

'We hebben het momenteel veel over cijfers en kengetallen en horen als boeren bijna dagelijks nieuwe eisen en richtlijnen over hoe we in de toekomst kunnen blijven boeren. Het zou je het enthousiasme voor het boerenleven kunnen ontnemen. Maar een keuring zoals de NRM, en dan speciaal deze rubriek met prachtige honderdtonners, daar krijg je toch weer energie van?', zo loofde Mulder de honderdtonnerkeuring toen hij de prijzen aan Janet en Coba overhandigde. 'Dit enthousiasme, deze trots op deze mooie koeien, dat moeten we toch vasthouden en koesteren?'

Dat werd beaamd door de altijd enthousiaste jury Paul Hannan. 'Wat een unieke ervaring. Wat een feest om zo'n rubriek koeien te mogen jureren.'

Winnares Welberger Janet 347
met achter haar Oelhorst Coba 35

Een appje van de DG naar minister Schouten

De algemeen kampioenes van de NRM ontvangen traditiegetrouw een officiële medaille van de koning. Marjolijn Sonnema, directeur generaal op het ministerie van LNV, was op de snikhete zaterdagmiddag naar Zwolle gereisd om ze uit te reiken. Ze is een van de hoogste Haagse ambtenaren en misschien wel machtiger dan de minister. Na een hectische week, met onder andere de presentatie van het klimaatakkoord, heeft de 'DG' geen zin in lastige vragen.

Maar ze doet voor de microfoon wel een oproep aan de boeren op de tribune. 'Verwacht als het gaat om beeldvorming naar de

maatschappij niet te veel uit Den Haag. Dat kunnen jullie veel beter zelf doen', vindt Sonnema. Ze noemt de NRM een mooi voorbeeld van waar de Nederlandse melkveehouderij trots op mag zijn. 'Wat me vandaag getroffen heeft, is de aandacht, passie en liefde waarmee veehouders met hun dieren bezig zijn', onderbouwt ze haar stelling. 'En ik begrijp dat koeien hier meer kans hebben om te winnen naarmate ze langer meegaan. Prachtig dat duurzaamheid wordt gewaardeerd. Ik heb net vanaf de tribune al een paar foto's gemaakt. Die app ik straks naar de minister. Zal ze leuk vinden.'

